

Beslutningsforslag nr. B. 46. Fremsat den 16. november 1978 af Pilgaard Andersen (FP), Arentoft (FP), Dohrmann (FP), Kjærulff-Schmidt (FP), Knud Lind (FP), Børge Møller (FP), Poulsgaard (FP), Ernst Schmidt (FP) og Voigt (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

mod nedlæggelse af landpolitistillinger

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der hindrer og stopper nedlæggelsen af landpolitistillinger i landområder.

Bemærkninger til forslaget

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at nedlæggelse af landpolitistillinger i landområderne er en meget uheldig udvikling, der vækker opsigt i de forskellige kommuner og amter.

I de seneste år har regeringen via forskellige love lagt flere og flere opgaver ud i kommunerne for at støtte det nære samfund.

På et enkelt punkt har man imidlertid ikke fulgt denne linie. Det drejer sig om landbetjentordningen, der langsomt suges bort. Dette har bevirket, at landets politimestre har nedlagt mange landbetjentstillinger for at få flere folk på hovedstationerne. Dette gav i første omgang en bedre udnyttelse af mandskabet til patruljering, men samtidig mistede politiet kontakten til befolkningen i landdistrikterne.

Selv om politiet på et tidspunkt blev aflastet for enkelte arbejdsområder, så er der kommet nye mandsskabskrævende opgaver til, f. eks. færdselsundervisning i samtlige skoler. Praktikantordningen kræver også mandskab o. s. v.

Ved at nedlægge landbetjentstillinger rundt om i landet er politiet blevet fremmedgjort over for befolkningen og bliver i dag betragtet som en instans, som kun kommer, når der er noget galt eller ondt på færde.

Ud over at nedlægge landbetjentstillinger har

rigspolitichefembedet omdannet mange landbetjentstillinger fra at være en stilling med variabel tjeneste til en slags sagsbehandlerstilling med en kontortid på to timer midt på dagen.

Sagsbehandleren kører ud med nogle vægtafgiftssager og forsikringssager og foretager en efterbehandling af sager fra hovedstationen. I dag foretages der imidlertid ingen reel patruljering i landdistrikterne. Kontakten til befolkningen og dermed det præventive forsvinder herved gradvis men sikkert, og kriminaliteten stiger.

Hovedstationens patruljetjeneste er alt for ofte placeret i eller i nærheden af politikredsens største by. Afstanden til landdistrikterne kan derfor ved en udrykning tit komme op på både 30 og 40 km. Det formindsker mulighederne for at pågribe eventuelle lovovertrædere på fersk gerning. Dette, i forbindelse med den mistede kontakt til befolkningen, bevirker, at efterforskningsarbejdet bliver vanskeliggjort og langvarigt og kræver mere mandskab.

Selv om man forstærker patruljeringen i landdistrikterne, så har den kørende politipatrulje ikke samme kendskab til befolkningen og stedet.

Forslagsstillerne forudsætter, at forslaget ikke indebærer forøgelse af budgettet eller den samlede mandskabsstyrke, idet forslaget alene tænkes at indebære en omrokering af mandskabsstyrken.